

د امبېلي جنگ او چاربيته

- Abdul Basir¹
- Ibad ur Rahman²
- Haidar Hussain³

ABSTRACT

The war fought at Ambela has had a lot of impact on the lives of the residents here. The feeling of slavery is highlighted in the people, thereby a great determination to get freedom arises. Its profound influence is seen on Pashto literature, especially poetry. Charbita was popular in Pashto poetry at that time, so the impact of this important war has also been mostly on Charbita. In this article, the study of the famous Charbita's poets of that time has been presented in order to study the public sentiments of that time in this war and to assess the patriotism of the Pashtuns.

Key words: Ambela, War, Charbita, Englo pashtun, Patriotism Impact.

د تپي نه پس د پښتو اولسي شاعري بل مشهور صنف ' ' چاربيت ته د- په دې وجه چې اولسي شاعرانو څنگه په تپه کښې د خپلو احساساتو اظهار کړې د نو هم دغه شان ئې په چاربيت ته کښې هم هغه ټول واقعات کښې هغه عشقي او روماني داستانونه وو او کښې نور تاريخي جنگونه وو په چاربيت ته کښې د هغې رودادونه بيان شوي دي- په دې باب کښې ډاکټر يار محمد مغموم ليکي:

' ' پښتنو چې د سيد احمد شهيد برېلوي د مذهبي تحريک يا د نورو محرکاتو په نتيجه کښې د سيکانو خلاف کوم جنگونه کړي دي د دغو ټولو جنگونو رودادونه په دغه چاربيتو کښې بيان شوي دي-¹

د مغموم صېب د ذکر شوې حوالې په رڼا کښې مونږ دا وئيلې شو چې د امبېلي جنگ هم د سيد احمد شهيد د تحريک يو کړی ده ځکه چې دا جنگ انگرېزانو د هغې مجاهدينو خلاف شروع کړې ؤ کوم چې د سيد احمد شهيد سره د هندوستان نه راغلي وو او په ستهانه او ملکا کښې دېره شوي وو- لکه څنگه چې په تپو کښې د دې جنگ ذکر شوی د نو هم دغه شان په چاربيت ته کښې د دغه جنگ رودادونه ښه په تفصيل سره وړاندې شوي دي- ' ' کښې يو خوا پکښې د مذهبي او روحاني رهبرانو چې د خپل خور دين او مذهب د سرلوړۍ دپاره تورې راخستې وې- د دغو مشرانو په کښې په خلاص مټ ستائني شوي دي او کومو غدارانو چې د خپل دنياوي لالچ او هوس دپاره د

¹ PhD Research Scholar, at Pashto Academy, University of Peshawar.

² PhD Research Scholar, at Pashto Department, University of Malakand.

³ PhD Research Scholar, at Pashto Academy, University of Peshawar.

پښتو او اسلام په پاڅو مخونو تور پورې کړې دے نو د دغه غدارانو ئې غندنه کړې ده- ۲۸

د دې جنگ د اثر لاندې لسو پورې شاعرانو په خپلو چارېټو کېږي د دغې جنگ ذکر کړې دې په دغه شاعرانو کېږي احمد گل، ابراهيم د کالو خان، اکبر شاه د گنډې، پايو، حميد گل، سعدالله، طالب گل، نواب خان، نورشالې د ذکر وړ دي- دلته د دې ټولو شاعرانو د چارېټو نه يو څو خاص خاص بندوقه د مثال په توگه وړاندې کوم-

(۱) د احمد گل چاربیته

غزا پسې راغلي دے په گور ئي الله نَور کا
 مولا دې مشرف په هر طرف عبدالغفور کا
 غزا پسې راوويستل گوجر له بليجي نه
 صاحب لره راغلي دي خطونه د مانجي نه
 زهير شو پيرنگے چي شو خبر له دې لانجي
 نه
 مسواک ئي ذوالفقار ملک به په وينو
 باندي سُور کا
 غزا پسې راغلي دے په گور ئي الله نَور کا
 حضور په امبېله شو بيا صاحب وې ورته
 کوکا
 دا ملک د پښتانه دے ترې نه څه څوک به
 دې خور کا
 سوات بونډر زما رعيت دے ترې نه لري
 شمه مشر کاوکا
 صفت زما د تورې فيرنگے د بهاولپور کا
 مولا دې مشرف په هر طرف عبدالغفور کا

دا چارېټه د اخوند عبدالغفور (سېدو بابا) په باب کښې وئيلي شوې ده- سېدو بابا څوک وۀ؟ او په دې جنگ کښې ئې څۀ کردار ادا کړۀ وۀ؟ په دې باب کښې مونږ مخکښې د ټپو د عنوان لاندې ښۀ تفصيل سره ذکر کړۀ دے- دلته کښې هم د سېدو بابا ستايننه شوې ده او کوم کردار چې ئې په دغه جنگ کښې لوبولے دے هغه هم په دې چارېټه کښې ښۀ ښکاره دے-

د دې چار بېټې د اول بند په باب کښې ډاکټر یار محمد مغموم لیکي:

’’ دې جنگ کښې استعمال شوې ’’ بلېجه ’’ تکه دارمستېټر د سوات باباجي وطن ياد کړې دے مگر دا د هزارې ضلعې بټگرام کښې د يو ځائے نوم دے- مانجه د لاهور سيمه کښې د يو ځائے نوم دے-’’⁴

دا چاربيتته په مذهبي او قومي رنگ کښې لړلې شوې ده لکه دا اول
بند کښې مسواک ټکي له ذوالفقار سره تشبېه ورکول، په دويم بند کښې
مسواک، ړمنځ، تسبيح، امساء، کوزه وغیره ټکي راوړل د اسلام او مذهب
سره تړلي څيزونه دي- په دې باب کښې مغموم صېب ليکي

'' په دغه شاعري کښې به د قومي او مذهبي مينې گډوډ جذبات
بيانولې شول ---- د دغه قومي او مذهبي مينې گډوډ جذبات د
دغه دور د شاعري يو ځلانده خصوصيت د-⁵¹¹

د دې چاربيتې پنځم بند د مغموم صېب د دې خبرې دلالت کوي چې په
دغه چاربيتو کښې قومي او مذهبي گډوډ جذبات بيان شوي دي- په پنځم
بند کښې د پښتنو د قاميت ذکر شوی د چې پښتانه ډېر غېرتي قوم د-
دوي گورې چې يو وارې درلاندې وتل نو دوي په سر هم پروا نه کوي -

په دې وجه اخوند عبدالغفور فيرنګيانو ته ووييل چې د دې ځاي نه
واپس شئ گنې انجام به مو ښه نه وي خو چې بيا هم انگرېز د سېدو بابا
خبره ونه منله او راغلل نو د امېلي په مقام داسې تباه شول چې بيا
په خپلو کړو پښېمانه وو-

(۲) د اکبر شاه چاربيتته

راغله غازيان د پيرنګي په هغه گر
بانـدې
اورې قتل گر بانـدې
راغله غازيان غزا له واړه لور په
لور عالمـه
گډ ئې کړو پرې شور عالمـه
دا شادو مخې خدائے ور کړي دي په
کور عالمـه
اخلي به ترې خور عالمـه
وسله ئې نه وه ډز ئې ورکړو په لور
بانـدې
اورې قتل گر بانـدې
وسله ئې نه وه د اولياؤ کرامت
ورسـره
ډېر ئې و قوت ورسـره
مولا به حوري ورله ورکړې هم جنت
ورسـره
مرګ د شهادت ورسـره
ملايان مړه شو غږ ئې خور شو په کُنډ
بانـدې
اورې قتل گر بانـدې
ملايان مړه شو رامدد شي اے د سوات
صاحبـه

اوسکي مـي برسـات صـاحـبه
په عاجزانو باندي شوے دے پسات
صـاحـبه
شو بـونـيـر مـيـرات صـاحـبه
لـکه بـلـبـلي چـي وړـپر بـردي په لـکر
بانـدي
اورې قـتـل گـر بانـدي⁶

په دې چاربهټه کېږي هم يو خوا ته ئې دخپلو شهيدانو ستائينه کړې ده او وايي چې دوي له به الله تعالی د شهادت په بدله کېږي د حورو په لاس جنتي شراب ورکړي، د دې خيال څرگندونه شوې ده نو بل خواته ئې د پيرنګيانو غندنه کړې ده او هغوي له ئې د شادوگانو سره تشبيه ورکړې ده او د هغوي دپاره داسې سپک الفاظ استعمال شوي دي لکه "خور اخيستل" ټکۍ د پښتنو په معاشره کېږي د ټولو نه بد کنځل گڼلې شي- د دې نه د غازيانو او د چاربهټې د شاعرانو د انگرېزانو نه د کرکې او نفرت په ښه ډول څرگندونه کېږي او بل په دې چاربهټه کېږي د پښتنو غازيانو سره د اسلحي د نيشتوالي هم څرگندونه شوې ده چې پښتنو غازيانو په تېرگو او لوړو د انگرېز مقابلې کړې ده او هغوي ئې په شا تمبولي دي او د دې وجه دا ښايي چې دوي سره د اولياؤ کرامت ؤ د هغې په وجه دوي برے وموندو-

په دې بند کېږي هغه خبرې ته اشاره شوې ده کله چې انگرېز فوځ په ملکا د حملې دپاره راروان شو نو بونيريانو د سوات اخون صاحب ته د امداد دپاره ووييل او هغه د څلورو زرو لښکر سره په دې جنگ کېږي شريک شو او د دې په وجه نور هم د گېر چاپېره خلک راغلل او انگرېز ئې په شا اوتمبولو-

(۳) د حميد گل چاربهټه

معامله جوړ شوه د کفر د
اسـلام
صاحب لـه بـرے وړکـړې
پروردگـاره
د انگرېز پلټنې راغلې کلکتې
نـه
ورسره ځنې سکان ډبل گوره ؤو
پښتنو ورته وږل چې په ځائ
کېږي
بونير واړه د ملک په تراره
ؤو
چملې وائي مونږ نه خلاصېږو
دې نـه
دښمن ئې په ملکا باندي

ښه ڪاره ۽
 مڃا هدين ورکوي سر د رب په
 نام
 هوري لوت کړي نه ويريزي له
 کف ڪاره
 مڃا هدين وائي زمونږ مرگ د
 شهادت
 په شهادت کښې تېښته نکړو له
 مېدان
 که راسره وي د مردانو کرامت
 په غزا پسې راتلو له
 هندوس ټانه
 باج کته کښې عظيم خان شو په
 لغز
 بدي اښو د ډگر له زېدالله نه
 په امې له کښې صاحب او ښود
 مقام
 چې لښکري ورله راغلي به
 شمار

دا چارې ته هم خالص د مذهبي اثر لاندې ليکلي شوي ده - د هغه جنگ
 ټول صورت حال پکښې ښه په تفصيل سره وړاندې شوي دي او دهغه ځايونو
 پوره عکاسي پکښې شوې ده چې انگرېزانو دا حمله په چا کوله؟ او په
 کوم ځاي کې کوله؟ د انگرېز سره څوک ملگري وو؟ او د پښتنو غازيانو
 سره کومو کومو ډلو شرکت کړی وو؟ په کوم ځاي کې شوي وو؟ د دې ټول
 تفصيل په دې چارې ته کښې موجود دی -

که يو خوا ئې د سوات اخوند صاحب او غازيانو ستائينه کړې ده نو
 بل خوا ئې د ډگر زېدالله او باجکتي عظيم خان چا چې په دغه جنگ کې
 پښتنو سره غداري کړې وه او د انگرېز مرسته يې کړې وه ښه په سختو ټکو
 کښې ئې د هغوي غندنه کړې ده -

(۴) د نواب خان خان چارې ته

په سر د قتل گر پيرنگي وکړو ارمان
 شوه چغه د خط پر پسي
 په سترگو ئې تياره شوه چې ليدل به
 ئې غازيان
 غم راغله سراسر پسي

په سر د قتل گر پيرنگي جمع کړل
 فوځونه
 د لام تيري په پورته
 د ورايه به راتلل پسي بونيروال لکه

بازونه
 حېران ئېشومه زور ته
 چاپېره د زلمو سرې پېټۍ چغړې الونه
 جلۍ به شوې هر لور ته
 گولۍ به د رغلو وړېدې لکه باران

راتلـل بـهـه برابـر پـسـي
 را اوړي په سنگر د دوي ئې خونه كړه
 ميراته
 په گـرو كـښـي ئـي گـيـر
 صاحبه مبارک دې شه وطن وايمه تاته
 سـيـري د سـواـت بـوـنـېـر
 د سېلمې يوسفزي په اقبال جمع شول
 غـزـا تـه
 په بـيرته ئـي پـړ وکـړو وې د بـنـمـن مـو
 حـبـان

انگرېز مې کړو کسکر پسې
د بر کلي ناصر خان په فيرنګي جوړ
کړو ناتوار
راکړو شـو امېلې ته
څوک تښتي په څلورې څوک ئې کړه پکښې
مردار
ورتې نـه شي چمـلې ته
په بوټو ننوځي خلاص به نه شي دا غل
مار
مخ نـه نيسي چمـلې ته
ورسم ئې کړل شاګرده په دره باندې
سمان
اسلام ئې کړه خطر پسې

په دې چارېته کېږي د پيرنگي د تباهي او د هغوي په دې جنگ باندې د پشيمانۍ پوره پوره عکاسي شوې ده او د بونېروالو د بهادري او د ننگ او مرانې ستاينه شوې ده او په آخر کې چې انگرېزانو تېښته اختيار کړې ده نو سيډو بابا ته پکښې د وطن د ازادۍ مبارکي ورکړې شوي دي نو بل خوا پکښې د عجب خان غندنه شوې ده- عجب خان د سدهم خان ؤ- د د انگرېزانو ملگره وو- هم د ده په وجه د ډگر زېدالله خان د انگرېزانو ملگره شوه ؤ- انگرېزانو د سدهم عجب خان او عزيز خان په ذريعه د ډگر زېدالله خان او د بگري احمد خان له رشوت ورکړو او ځان سره ئي ملگري کړل-⁹

د دی نور تفصیل همیش خلیل داسی وړاندې کړې دے:

”عجب خان اور اس کا بھائی عزیز خان جنہوں نے اسیلہ کی جنگ میں انگریزوں کی طرفداری کی تھی۔۔۔۔۔ تحقیق کے بعد معلوم ہوا کہ یہ سب کچھ عجب خان نے اپنے اہمیت کو دکھانے کی خاطر کیا تھا۔ اموات کے جرم میں عدالت نے عجب خان کو سزائے موت دی جس پر ۲۷ جون ۱۸۷۸ء کو پشاور سنٹر جیل میں عمل درآمد ہوا۔“¹⁰

ژباړه :عجب خان او د هغه ورور عزيز خان څوک چې د امېلي په جنگ کېښي د انگرېزانو طرف دار ؤ- د تحقيق نه معلومه شوه چې عجب خان دا هر څه د خپل اهميت د خودلو د پاره کړي وو- د مرگونو په جرم کېښي عدالت عجب خان له د مرگ سزا ورکړه چې په ۲۷ جون ۱۸۷۸ء کېښي پېښور سنټر جېل کېښي پرې عمل درامد وشو-

په دې باب کېښي دا ټپه هم وئلي شوې ده :

چې عجب خان ئي په پانسي کړو
نو د سدهم خانان په ځان او
ويريدنه¹¹

بل په دې چارېته کېښي د ناصر خان ستائينه شوې ده او دا ترې څرگندېږي چې په دې جنگ کېښي د برکلي ناصر خان ډېره مړانه کړې وه- د همېش خليل صېب د تحقيق مطابق دے په آخره کېښي راغے خو د انگرېز په فوځ ئي ناتار جوړ کړو او بلها انگرېزان ئي مړه کړل او ډېرو تېښته اختيار کړه-¹²

(ه) د نور شالے چارېته

له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک
له هنده دي راغلي خو وطن ئي برېلي
اوس ناست دي په ملکا کېښي جوړه وي
داو گولي
په ډاگه ورته ناست دي تل ثناء د پاک
اکبر ک
له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک

کمپنی چې شوه خبر حکم ئي وکړو
سمدس تي
جرنېل ته ئي وئيل چې پکښي اونۍ کړي
سُس تي
کلي به ترې نه پرې کړم که څوک پاتي
ش و روس تي
اودرېږي مخامخ د مولوي سفر ټکر کا

له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک

باور زمونږ په دې چې د صاحب په
کرامت و
د دير غزن راغلي دے راوړے ډېر قوت و
خبر چې فيرنګے شو پرې بې شانه خوف
هېبت و
فکرونه به ئې کول چې نن صبا به مې
کس کړ ک
له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک

په روي د پېغمبر به دا سوال مې کړې
قبول
په دواړه پښو ئې شل کړې چې کړي مونږ
سره جندول
په تېر ئې وبا راوړې آفت کړې پرې
نزل
د ډگر زېدالله خان رب ډگر په دې خطر کا
له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک

يادېږي په ډگر کښې زېدالله نومي نهنگ
غازيانو جمع وکړه په لالو ئې وکړو
جنگ
ورغے په نيمه شپه خبر ئې وکړو په
فيرنگ
جېمز ته ووئيل نن ډېر د ځان خطر کا
له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک

جېمز ورته وئيل زېدالله دربه کړم انعام
دا ستا پينځه انې شولې په ما باندې
مدام
وايي نور شالے زېدالله غرق دې کړو اسلام
دعا درته کوم رب دې کورې واړه تېر
ک
له هنده دي راغلي په غزا باندې سفر
ک¹³

د دې چارې ته په اول بند کښې هغې مجاهدينو طرف ته اشاره شوې
ده کوم چې د سيد احمد شهيد سره د هندوستان نه راغلي وو او په ملکا
کښې ډېره شوې وو او د اسلام دپاره ئې غزاګانې کولې چې کله انګرېز د

دې نه خبر شو نو په توپي کښې ئې لښکر جمع کړو او تر اېستې انډيا کمپني پورې خبر ورسېدو چې په بونډېر د حملې دپاره فوځ راولېږي- په دې وجه د انگرېزانو په زرگونو فوځ د چمبرلېن په مشرۍ کښې د حملې دپاره راروان شو چې بل خوا ته سېدو بابا ورته مخه نيولې وه چې ورسره د دير غزن خان هم ملگرې و- د دير غزن خان په باب کښې همېش خليل داسې ليکي:

”اپنے والد قاسم خان کی وفات کے بعد ۷۱ سال کی عمر میں دیر کا حکمران بنا۔ معرکہ امبدہ ۱۸۶۳ء میں ہزاروں کا لشکر لیکر انگریزوں کے خلاف لڑا۔“

غزن خان ۱۸۲۲ء میں پیدا ہوئے اور ۱۸۶۸ء میں وفات پائی۔¹⁴

ژباړه : د خپل پلار قاسم خان د وفات نه وروستو د اوولس کالو په عمر کښې د ډېر حکمران جوړ شو- په ۱۸۶۳ء کښې د امېلې په جنگ کښې د زرگونو لښکر سره د انگرېزانو خلاف اوجنگېدو - غزن خان ۱۸۶۲ء کښې پېدا شو او په ۱۸۶۸ء کښې وفات شوه و-

بل اړخ ته لکه د څو نورو چارېټو کښې هم د ډگر زېدالله غندنه شوې ده- هغه ته پکښې ښېرې شوي دي- ستغې سپورې ورته وئيلي شوي دي او داسې څرگندېږي چې د ډگر زېدالله خان به د پښتنو غازيانو د مشورو نه د پېښور چيف کمشنر جېمز خبرولو- په دې وجه هغه ورته پينځه انې ورځ انعام مقرر کړو- د همېش خليل صېب د وېنا مطابق انگرېز ورله د نور دولت نه علاوه يوه طمانچه هم په انعام کښې ورکړې وه چې پينځه کاله پس هم د دغې پستول په گولي مړ شو-¹⁵

د ډگر زېدالله په باب کښې بهادر شاه ظفر کاکاخېل ليکي:

” د ډگر زېدالله خان انگرېزانو په جېب کښې اچولې وو-“

16

په دې باب کښې ډاکټر يار محمد مغموم داسې ليکي:

” داسې ښکاري چې انگرېزان په خپل مقصد کښې ناکامه وو ځکه ئې په منتونو د بونډېر جرگه تياره کړه- دا جرگه د بونډېر د خانانو جرگه وه او مشري ئې د ډگر زېدالله خان کوله- عام اولس د خانانو په دې کړو ناراض و خو زېدالله خان د انگرېزانو په تار رااوړيدلې وه-“¹⁷

لنډه دا چې دې چارېټه کښې که يو خوا ته مونږ ته د انگرېزانو فوځ د تباھۍ يو روڼ تصوير ښکاره کېږي نو بل خوا پکښې د پښتنو غازيانو د کاميابۍ، د هغوي مرانې او بهادري ستاينې سره سره پکښې د ځينې هغه پښتنو خانانو غندنې پکښې هم ښه واضحه ښکاري چا چې خپل قوم سره غداري او د انگرېز مرسته ئې کړې وه-

(۶) د طالب گل چارې ته

معامله جوړه شوه د کفر د اسلام
پکښې توې شو د حضرت د باغ
گلونه

په ملکا باندې ډېره شو مجاهد
په غذا پسې راغلي وو له لرې
پیرنگي ورته نیولې ؤ دور بین
ورته ئې وې چې شئ زما له مخه
لرې
مولوي او ستا به نه کېږي یقین
مونږ ته مه کوه نرمې نرمې
خبرې
یا به واړه شو په تا باندې
تم
یا به هېر کړو له کمپنۍ نه
حکمتونه

معامله جوړه شوه د کفر د اسلام
پکښې توې شو د حضرت د باغ
گلونه

پیرنگي هندوستانو ته وکړو قهر
تاسو څوک یی چې کوئ راسره جنگ
د فوځونو زما هیڅ نشته د
شار
دا ملکا به کړم په تاسو باندې
تنگ
مولوي وې زه څه به ټول کړم
زمیندار
د کنار¹⁸ صاحب به راولم په ننگ
کمشنر وې زه به ورکړمه انعام
که چا وکړه په غازیانو
گوزارونه

د بیکي¹⁹ اخون صاحب راغی له
سواته
تکاونه ئې اونیوه په امې له
کښې
هغه د کک پلتن ئې واړه کړه
میراته
په باطن په ولاړ وۀ په معامله
کښې
وې نن ورځ ده د جُمعي گورئ سبا

تہ
خائے پہ خائے بہ وی مرگو نہ
رسمی خائے کبھی
بونہروالو دارہ وکرہ پہ ماسام
پہ گورو بہ ئی ہر دم کرہ
گوزارونہ

پہ پیرنگ بانڈی معاملہ شولہ
تہ رہ رہ رہ
بہرتہ تہرتی کھ چا ورکرہ ورتہ
لار
توبہ گیر شو سوات لہ سیمی لہ
بہ ونہرہ
دہر عالم شو پہ کنڈاؤ کبھی ترہ
مردار
دا چملہ ئی کرہ د دوی لہ مرگہ
تہ رہ
چہ راتلہ بہ پشٹانہ پرہ وار
پہ وار
چہ د سوات عالمو وکرو ورتہ
پام
باجورو لہ پیرنگی وکرہ قتلونہ
معاملہ جورہ شوہ د کفر د اسلام
پکشی توہ شو د حضرت د باغ
گلونہ²⁰

پہ تہرو مخونو کبھی چہ مونہر خومرہ چارہبتی ذکر کرہ پہ ہغی کبھی
زیاتی چارہبتی د مذہبی اثر د لانڈی لیکلی شوہ دی۔ ہم دغہ شان د طالب
گل پہ دی چارہبتی ہم مذہبی اثر غالب دے۔ پہ دی چارہبتی کبھی د
امبہلی د جنگ خدوخال شہ پہ تفصیل سرہ بیان شوہ دے۔ کھ یو خوا پکشی
د پیرنگی زور او دبہی تہ اشارہ شوہ دہ نو بل خوا د ہغہ ہندوستانی
مجاہدینو ہمت او جذبہ تہ ہم اشارہ شوہ دہ د چا مشرہ چہ مولوی عبد اللہ
کولہ۔ کھ یو خوا انگریز پہ خپل فوہ او نورو جنگی وسائلو بانڈی
غاورہ و نو بل خوا پشٹنو او ہندستانی غازیانو سرہ د اسلام جذبہ وہ۔
کھ یو خوا انگریز د کلکتہ نہ پہ زرگونو فوہ راوغوبتلو نو بل خوا
پشٹنو اخون عبدالغفور د امداد دپارہ راوغوبتلو چہ پہ امبہلہ کبھی ئی
ورثہ پراؤ واچولو او د کوک پلتنی ئی تباہ کرہ۔ پہ دی باب کبھی ہمیش
خلیل لیکہ:

”یکی اخون صاحب نے سوات سے تشریف لاکر اسید میں قیام کیا اور انہوں نے کوک (مطلب میجر جنرل گارووکس) کے پلٹن کو تباہ کیا۔“²¹

ژباړه : د بيكي اخون صاحب د سوات نه تشریف راوړواو په امېله کښې ئې قیام وکړو او د کوک (میجر جنرل گارووکس) دستې ئې تباہ کړې -

د اخون عبدالغفور (سېدو بابا) راتگ، د مجاهدينو جوش او جذبه او د بونېر د قبائیلو اتفاق او اتحاد انگرېز تېښتې له راوستو خو د بونېر او سوات د خلکو مينځ کښې داسې گېر شوه ؤ چې لاره ئې نه موندله تر دې چې بلها فوځ ئې تباہ برباد شو-

په دې چارېته کښې د دير غزن خان غندنه شوې ده چې دۀ غداری کړې ده او ايمان ئې په دولت باندې خرڅ کړې دۀ خو د دې نه مخکښې مونږ د نورشالې په چارېته کښې د غزن خان صفتونه بيان شوي دي چې دۀ پکښې ډېره بهادري کړې ده- په دې باب کښې همېش خليل ليکي:

”اسيد کي جنگ ميں سوات کا صحبت خان شروع ہی سے شامل تھا لیکن بعد میں جب دیر کا غزن خان اوبا جوڑ کا فیض طلب خان بھی اپنے لشکروں کے ہمراہ جہاد میں شریک ہوئے تو سوات کے صحبت خان نے قبائلی تعصب کی وجہ سے جس کا مقصد جہاد کی نیک نامی کا سبقت لے جانا تھا- غزن خان اور فیض طلب خان کے لئے ایسے حالات پیدا کئے جس کی وجہ سے وہ دونوں میدان جنگ سے واپس ہو گئے۔“²²

ژباړه : د امېلې په جنگ کښې د سوات صحبت خان د شروع نه شامل ؤ خو وروستو د دير غزن خان او د باجوړ فيض طلب خان هم د خپلو لښکرو سره جهاد کښې شریک شول نو د سوات صحبت خان د تعصب د وجې نه چې د هغه مقصد په جهاد کښې د نوم د پاره شریکیدل وو - د غزن خان او فيض طلب خان د پاره ئې داسې حالات پېدا کړل چې د هغې د وجې نه دواړه د جنگ نه واپس شول -

د همېش خليل صېب د دې اقتباس نه دا څرگندېږي چې غزن خان غداری نه ده کړې بلکې د خۀ وجوهاتو په وجه د جنگ نه واپس شوه ؤ خو بيا هم د نورشالې د چارېتې نه داسې برېښي چې انگرېز ترې ډېره ويره اختيار کړې وه ځکه چې هغه خان سره بلها لښکر رواسته ؤ-

(۷) د پایاب چارېته

په دې جمله شوه معامله کاغذ پیرنگ له
 راغـ
 د دې صاحب په مخکښې پښتون ئې جنگ له
 راغـ
 جنگ له راغې علم صاحب جاري کړو قلم
 په پیرنگیانو شو غم صاحب ئې جنگ له
 راغـ
 په دې جمله شوه معامله کاغذ پیرنگ له
 راغـ
 د دې صاحب په مخکښې پښتون ئې جنگ له

راغ
 جنگ له راغله غازيان د سېلمي ټول
 مومن
 په امېله شو شهيدان سر ئې پالنگ له
 راغ
 په دې چمله شوه معامله کاغذ پيرنگ له
 راغ
 د دې صاحب په مخکې پښتون ئې جنگ له
 راغ
 په سمبال ځي برابر پيرنگي جوړ کړو سنگر
 اخون صاحب لکه نمر د سبا يو درنگ له
 راغ
 په دې چمله شوه معامله کاغذ پيرنگ له
 راغ
 د دې صاحب په مخکې پښتون ئې جنگ له
 راغ
 غزن پټېږي په غلا په دوي دې پرېوځي بـلا
 د دې ډگر زېږدالله سر کوزې گند له راغ
 په دې چمله شوه معامله کاغذ پيرنگ له
 راغ
 د دې صاحب په مخکې پښتون ئې جنگ له
 23
 راغ

په دې چارېته کېږي هم لکه د ځينو نورو چارېتو د اخون
 عبدالغفور صفتونه بيان شوي دي او د ځينو خانانو د ډگر زېږدالله خان او
 غزن خان غندنه پکېږي شوې ده خو مخکې مونږ د همېش خليل صېب په حواله
 ذکر کړې د چې غزن خان په دغه جنگ کېږي غداري نه ده کړې بلکې د سوات
 صحبت خان ورته داسې حالات پېدا کړل چې د هغې په وجه غزن خان د مېدان
 جنگ نه واپس شو- بل په اکثرو چارېتو کېږي د غزن خان مړانه ستايلي
 شوې ده په دې وجه مونږ په يوه چارېته نيم کېږي د هغه په غندنه
 باندې هغه غدار نه شو گڼلې- په دې باب کېږي ډاکټر جهان عالم ليکي:

' ' پښتانه د سلو بېرغونو لاندې يو موټې وو- په مشاهيرو
 کېږي د سوات د سېدو بابا، د نواب دير نيکه غزن خان، د
 عمراخان جندولي نيکه فيض طلب خان، د مشرقي افغانستان خان
 سعادت خان، شاؤ بابا، تيمرگري بابا، هډي ملا، د قاضي
 عبدالحليم نيکه سيد احمد خان، د درې حاجي صېب او د ملا
 خليل بېرغونه د يادولو وړ دي-²⁴

(۸) د سعد الله چارېته

ناساپه غلبه شوه ټول کفار ئې کړو
 زه
 شو پيدا د دين امير

راؤچست شو لسه بورجلسه

ناساپه غلبه شوه په توپي کښي کور
په کور
دوسـتانو اوکـله شـور
پيـرنـگـي ئـي کـله خـبر
لـر زـيـري يـو سـفـزي لـکه گلـونه د نمـېر
ورته جوړ ئي کړو بهير
خبر ننه وو د زلزلـه

زلزل په کور دننه وي واړه عالم
گودامونـه پـه مـاشـام
تـري نـه غـواړي نـوکران
بـريـري ورته چا وکړلي د زړه نه صـبحـدم
خـکه جـور شـو پـري تـور تـم
سـرکاوی تـه شـو رـوان
سـبا له بـونـيـروالـو پـري جـنگ راوړو په
زور زېـر
برته مات ئي کړو خـتـريـر
هـلـتـه پـرېواتـه مـاتـلـه

معطله هغه پروت ؤ په ډکي کښي تار
په تـار
پـري راتـلـه بـه وار په وار
د ملـکـونـو مـومـنـان
د تـور وـار پـري را غـه د زلمـيو په
گـارو
ډـېـر بـه شـو پـکـښـي مـردار
بـريـته نـه تـلو بـه ايمان
پـراتـه وـو شـهيدان لـکه گلـونه د کـکنار
رـبـه وـرکـانـدي دـيـدار
پـه جـنـت مـي زـمان
کـلمـي نه چي مـذکر وـو هـغه شـو واړه
خـمـيـر
دوـزخ پـه زـمـهريـر
خـلاص بـه نـه شـي زـما گلـه

په غزا پسې په جار ، راراوان شو په
تـار
د بـيکـي صـاحـب نـواب
په رښتيا د امـېـلي غـاښي په سر ډېره
اوکـرلـه سـرور
بـيـا پـه حـکم د تـواب
پـسي راغـه غـزن خان نـواب د دیر
واړخـتـا شـو لـوبـي پـيـر

تساؤ ئېي خېژي ليه گوگل²⁵

دا ډېره اوږده چارېته ده په دې وجه ترې ما يو څو بندونه دلته كېښې درج كړل- په دې چارېته كېښې هغه ټول واقعات ښه په تفصيل سره بيان شوي دي كوم چې د امېېلي جنگ سره تړلي شوي دي- دې كېښې د انگرېز هغه ټول چالونه هم ښه په تفصيل سره بيان شوي دي كوم چې په ټوپي كېښې ئې جوړول- بيا د بونېريانو او مجاهدينو هغه مړانه او د جوش او جذبې هم ستاينه شوې ده په كومه جذبې سره چې هغوي د انگرېز تربيت يافته فوځ په شا تمبولې ؤ- كه خپل غازيان ئې شهيدان شوي دي نو هغوي ئې د مذهبي اثر لاندې ستايلي دي او ځاي ورله جنت يادوي او كوم انگرېزان چې مړه شوي دي هغوي ته مردار وئيلي شوي دي او د هغوي ځاي دوزخ كېښې زمهرير يادوي- د دې نه علاوه لكه د نورو چارېتو دې كېښې هم د سېدو بابا د امېېلي په جنگ كېښې كوم كردار ادا كړې دې د هغې پوره پوره عكاسي پكېښې شوې ده او فيض طلب خان او د ډگر زېدالله خان غندنه پكېښې هم ښه په ډاډه شوې ده-

دې ټولو چارېتو كېښې چې د امېېلي جنگ كومه نقشه وړاندې شوې ده د هغې نچور مونږ داسې وړاندې كولې شو-

- ✓ دا ټولې چارېتې په مذهبي او قامي رنگ كېښې لړلي شوې ښكاري-
- ✓ په دې چارېتو كېښې د سېدو بابا ستاينه په زياته توگه شوې ده-
- ✓ د څو خانانو لكه د ډگر زېدالله، د بگري احمدخان، د سدهم عجب خان غندنه پكېښې شوې ده-
- ✓ د انگرېز فوځ تباهي ښه روڼ تصوير په گوته كوي-
- ✓ د انگرېز سره د هر قسمه جديده اسلحه او د مجاهدينو سره د ايمان جذبې په وجه د انگرېز تباهي سبب گڼي-
- ✓ په دې چارېتو كېښې دا خبره هم ښه واضحه ده چې انگرېزان په دې جنگ كېښې پېښېمانه شوي وو-
- ✓ په دې جنگ كېښې د دير د غزن خان، د بركلي ناصر خان او څو نورو پښتنو ستاينه شوې ده او د هغوي مړانه ئې ستايلې ده چې په دې جنگ كېښې ئې كړې وه-
- ✓ په دې چارېتو كېښې دا خبره هم ښكاري ده چې چېمېر لين پكېښې زخمي شوي ؤ-
- ✓ په دې چارېتو كېښې مونږ ته هغه ځايونه هم په گوته شوي دي په كوم ځايونو كېښې چې دا جنگ شوي دي-
- ✓ دا خبره پكېښې هم ښكاري ده چې دا جنگ انگرېزانو د څه په وجه كړې ؤ-

حوالي

¹ مغموم، يار محمد، ډاكټر، پروفېسر، چارېته فن او تاريخ، مخ ۱۲۵

- 2 هم دغه اثر، مخونه ۱۲۵، ۱۲۶
- 3 جېمزه، ډار مستېټر، د پښتونخوا د شعر هار و بهار، مخ ۱۴، ۱۵
- 4 مغموم، يار ځه، ډاکټر، پروفېسر، چارېټه فن او تاريخ، مخ ۱۹۴
- 5 مغموم، يار ځه، ډاکټر، پروفېسر، د ازادۍ تحريک او پښتو شاعري، مخ ۶۰
- 6 جېمزه، ډار مستېټر، د پښتونخوا د شعر هار و بهار، مخونه ۱۶، ۱۷
- 7 هم دغه اثر، مخونه ۱۸، ۱۹
- 8 هم دغه اثر، مخونه ۲۰، ۲۲
- 9 اخوند خېل، حيدر علي، ضلع بونير کي واديان، مخ ۱۲۶
- 10 همېش خليل، جنگي چارېټي، مخ ۱۰۱
- 11 سلمې شاهين، ډاکټر، پروفېسر، روهي سندرې، مخ ۲۲۲
- 12 همېش خليل، جنگي چارېټي، مخ ۱۰۲
- 13 جېمزه، ډار مستېټر، د پښتونخوا د شعر هار و بهار، مخونه ۲۳، ۲۵
- 14 همېش خليل، جنگي چارېټي، مخ ۸۴
- 15 هم دغه اثر، مخ ۸۵
- 16 کاکاخېل، بهادر شاه ظفر، پښتانه د تاريخ په رڼا کښې، لاهور، زاهد پبلشرز پرنټرز، ۲۰۰۹ء، مخ ۹۰۶
- 17 مغموم، يار ځه، ډاکټر، پروفېسر، د ازادۍ تحريک او پښتو شاعري، مخ ۶۵
- 18 مغموم، يار ځه، ډاکټر، چارېټه فن او تاريخ ۱۱ کښې ليکي: شاهد چي د گنار نه مراد کڼد وي- مخ ۲۰۱
- 19 بيکې په تحصيل لاهور، صوابي کښې يو کله دے
- 20 جېمزه، ډار مستېټر، د پښتونخوا د شعر هار و بهار، مخونه ۲۵، ۲۷
- 21 همېش خليل، جنگي چارېټي، مخ ۱۱۱
- 22 هم دغه اثر، مخ ۱۱۲
- 23 جېمزه، ډار مستېټر، د پښتونخوا د شعر هار و بهار، مخ ۲۹، ۳۰
- 24 جهان عالم، ډاکټر، پښتو ټپه او تلميحات، مخ ۱۸۹
- 25 همېش خليل، د چارېټي پخواني شاعران، مخونه ۳۴۰، ۳۴۵- مغموم، يار ځه، ډاکټر، پروفېسر، چارېټه فن او تاريخ، مخ ۱۹۴